

REDACȚIA

Arad, Deák Ferencz-u. Nr 8

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe un an 20 cor. pe 1/2
an 10 cor.; pe 1/4 de an
5 cor.; pe 1 lună 2 cor.
Vrăzător de Duminecă pe an
— 4 coroane. —
Pentru România și
vraștă pe an:
40 franci.

Manuscrise nu se napotăz

ADMINISTRAȚIA;

Arad, Deák Ferencz-u. Nr 8

INSERTIUNILE

de un și șir garment: prima
data 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 ba-
ni de fiecare publicare.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Scrisori neprimite nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Rusia și noua chestie orientală.

(*) Sub numirea de chestie orientală se înțelege chestia politică a Orientului european, născută din luptele dintre Rusia „pravoslavnică” și Turcia — și alimentată de dorințele și aspirațiile popoarelor din Peninsula Balcanică, — și de idealul pan-rus: de-a pune piciorul în capitala sultanilor.

„Protectorul” dela Nord cu iscusință, pricepere, jertfe și metehne a ajuns atât de puternic și primejdios, încât marile puteri europene au trebuit să intervină, pentru a-l pune cu botul pe labe, pentru a-l striga: Stai! În drumul de eutropire, de cuceriri, cari amenințau echilibrul european.

Chestia orientală-europeană fiind astfel pusă în stadiul de rezervare a soluției ei, garantându-se susținerea situației actuale de areopagul puterilor europene, politica de expansiune rusească nu a întârziat ca, asigurându-și oare-care influență și cultivându-și „proteguții” aci, să se avânte în planul întâi în extremul-orient, în noua chestie orientală, în chestia chinăeză.

Pentru a răsbuna și pentru a reprimă revoluția Boxerilor, contra creștinilor, și în special contra misiunilor din China, puterile europene pornesc războiul contra pieilor galbene, și pe când armatele germane-engleze-franceze etc., ajung în Imperăția „fiului soarelui”, pe atunci Rusia își avea deja îngrate de mult armatele „răsburătoare”.

În acțiunea de atac a armatelor albe Rusia stă mai la o parte; când aliații stau rezervați, Rusia atacă.

Începând tractările de pace, nemulțumirile sunt din partea Rusiei; și în același timp Rusia revărsă ostiri peste Mandjuria.

Angliei i se fac oare-cari concesiuni de căi ferate din partea Chinei; când Anglia se apucă să-și execute calea ferată, găsește în cale opoziția Rusiei, care are concesiune anterioară, pe același teren.

Din alianța puterilor, suntem pe cale să vedem puterile învrajbite, suntem pe cale de-a vedea încăierări pe pacificatorii lumii.

Diplomația rusească a reușit deja până acum, să întoarcă astfel suruburile, încât cancelarul de Bülow s-a văzut îndemnat să declare în parlamentul german, că afacerea Mandjuriilor e cu totul deosebită de chestia încheierii păcii în China.

Ceea-ce va să zică, Rusia și-a asigurat deja Mandjuria, pe când ceilalți aliați n-au ajuns încă să se înțeleagă ce au de împărțit sau ce avantagi au să-și reserveze în China. Și, se înțelege, la încheierea păcii nici Rusia nu se va retrage de a-și cere „partea sa”.

Momentul conflictului ruso-englez ne dovedește, că Rusia trata cu China în tot timpul; ear rezultatele acestor tratări nu se văd decât atunci, când sunt aduse la suprafață de împrejurări, cum este și recentul conflict.

Nu mai încapă îndoială, că ochii Rusiei sunt astăzi îndreptați asupra Coreei, cu scopul de-a ajunge ea stăpână deservită pe Marea-galbină, de a ajunge singur arbitru în extremul orient, în noua chestie orientală.

În acest caz este învederat, că în politica universală, pentru echilibrul politic, forța Rusiei ar deveni foarte primejdioasă.

Pentru cucerirea unei asemenea situații, nu credem însă că ar îndrăzni Imperăția țarilor de a se hasarda. Tonul Engliterii în chestia conflictului, pe de altă parte concentrarea forțelor navale japoneze, sunt pregătiri pentru a înfrunta pe nesățiosul „urs dela Nord”.

Anglia la rîndul său nimic nu cruță pentru a-și întări forțele armate în China, ci se pregătește pentru a se măsura cu rivalul său.

Frica de responsabilitate pentru o conflagrație, care nu s'ar margini în China, și trudirea în această privință a diplomației europene, este probabil, că va împiedea o încăierare; deși nici o siguranță nu este, ca de azi pe mâine armele să resune în extremul orient:

Ab oriente lux — armorum!
Azi în Tiencin e încă — pace.

Din Dietă. Camera deputaților în ședința de Jout, 21 l. c. a continuat desbaterea asupra proiectului de lege pentru societatea de navigație „Adria”. Oratorul ședinței au fost: kossuthistul Pichler Győző, apoi Rakovszky István și Major Ferenc (din partidul popular), cari nu pot primi proiectul nici în general. Desbaterea a rămas să continue Luni, deoarece ieri, 22 l. c., Casa magnatilor a ținut o ședință, în care s'a desbatut și primit proiectul bugetului pe anul 1901 și s'a ales comisia pentru vot, în persoana: episcopul Szmeccsanyi Pál, contele Desseffy Aurel, baronul Harkányi Frigyes, Lukács Antal și marșalul Pallavicini Ede.

În aceeași ședință s'a adus în casa magnatilor și afacerea crucii, prin contele Zichy Nándor, care a învinuit aspru pe ministrul de culte Wlassics pentru procedarea lui încorectă față de această chestie gingașă. Ministrul a răspuns imediat, spunând, că tocmai înțelegerea prin scandalul său a înscutat crucea la universitate.

Incompatibilitatea.

Proiectul de reformă a legii de incompatibilitate, care a făcut atâta zarvă, se apropie timpul să fie adus în desbaterea Dietei. Parerile și atitudinea diferiților bărbați de stat maghiari dau de bănuat asupra viitorului acestor reforme.

Întru cât privește întinderea incompatibilității și asupra Casei de sus, însuși Tisza Kálmán a declarat pe față, că este contra; incompatibilitatea să se mărginească asupra Dietei. Contele Aibin Csáky e de părere, că însuși Casa de sus să-și facă proiectul de incompatibilitate pentru sine. Contele Apponyi nu admite inițiativa Casei de sus în absolut nici un fel de chestie; ear' întinde-rea incompatibilității asupra Casei de sus o primește numai în principiu. Întru cât se atinge de aplicarea ei, o rezervă pentru viitoarea sesiune parlamentară. Szilágyi Dezső și de astă-dată se

presintă ca un sfînx: până acum nu s'a declarat nici într'un chip, nici în altul. Andrassy-estî împărtaşesc punctul de vedere al lui Apponyi. O acțiune a lui Tisza István, spune „Pesti Napló”, a deveni legendă.

Ziarul guvernamental crede că votul va merge ca pe șnur. Să aibă „Pesti Napló” un — presimțământ?

Deși spune că singura considerație, dacă trebuie să se întindă incompatibilitatea și asupra Casei de sus, mai este de arănat în chestie, avînd în vedere amestecul de propuneri singuratică ce s'au prezentat comisiei care a elaborat proiectul de reformă și avînd în vedere împregiurarea, că ministrul nu a luat poziție pentru propunerea comisiei, nu se identifică cu proiectul, ci îl socotește de independent, care întru nimic nu e legat cu autoritatea și demnitatea sa, — ne vine a crede, că proiectul așa cum se va prezenta, ciungărit, se va mai ciungări și în Dietă și va deveni o lege fără rost și mai ales fără efect, întru-cît privește punerea stavilei gheșefărilor „părinților patriei”, negustorilor mandaturi.

Demisiunea generalilor români

(*) Măcar să-l strabate ca fulgerul de iute. Nu zadarnic se zice doar, că minciuna are picioare lungi. Astfel și știrea că o mulțime de generali, „aproape toți” — scriau ziarele ungurești — au demisionat din armată, drept demonstrare împotriva guvernului Sturdza, a ajuns la Sofia, unde, ca și la Budapeta, a cauzat bucurie mare.

Cum nu era să se bucurie oamenii lui Sarafoff de ori-ce știre rea privitoare la armata română, fie această știre chiar o minciună?

„Reforma”, ziarul lui Sarafoff, nici nu întârzie a încurajia pe frații sei să nu le fie frică de Români, ci să continue curajoși lupta lor cu — toporul, căci armata română este așa de mult desorganizată, în cât nu mai poate lupta...

Bieții Bulgari! Dorința lor ei o văd drept realitate, ori cel puțin au ajuns să se ia după sfatul unor „șefi” cari li îmbată cu apă rece: cu neadevăruri sfruntate, numai pentru a potența în ei nu sentimentul național, ci fanatismul care deja și până acum i-au împins la acte de bandiți.

De altfel ce să ne mirăm? Aceiași ziar scria zilele acestea că lui Sarafoff și oamenilor lui nu-i pasă nici de — Europa întreagă, ci Macedonia va fi luată dela Turci, ori ce ar face marile puteri!

Ne mirăm însă de altceva: „Tribuna” și în această chestie se află în tabăra presei maghiare și bulgare.

Astfel, ca dă crezământ svonului că un lucru grav s'ar petrece și plină de îngrijire că se prăpădește armata României, în numărul dela 7/20 c. serie:

„Bine ar fi dacă divergențele s'ar pute conplana, ca armata română să nu fie lipsită de capacități, cum sunt cei cari vor a eși din cadrele armatei...”

Unde va fi auzit dl Rațiu despre divergențe și cum socoate să se conplaneze divergențele, aceasta desigur nu va spune-o.

La tot cazul, M. Sa Regele Carol I și primul său consilier D. Sturdza ar trebui să ia în socotintă sfatul ce li-se dă într'un ziar autorizat, și să caute un remediu, pentru-că — vorba „Tribunei” dela 8/21 Martie —:

„Retragerea în masă a atâtor forțe probate, lasă de bănuat asupra adevăratei cauze a demisiilor.”

Retragerea a șase generali, dintre cari unii boinavi, alții puși la loc unde nu-i absolută necesitate să fie, și toți câte cu peste 40—44 ani serviciu, pentru „autorizată” însemnează retragere în masă!

Betrân venerabilul dl Rațiu, dar are încă fantasie.

De altminteri, deoarece-ce bănuim că dl Rațiu nu cetește decât lucruri pe cari i-le furnizează mesterul său mai proaspăt din redacție, ear acesta și-a făcut educația de gazetar la Magyarorszá, recomandăm dlui Rațiu să citească, privitor la demisia generalilor, următoarele rânduri din articolul de fond al ziarului „Apărarea Națională”, numărul dela 7/20:

„Dl Sturdza e un bărbat cuminte, instruit și patriotic, mai este încă și om de stat trecut prin toată școala politică înaltă; mai este încă și absolut devotat Regelui, peste cuvîntul Căruia nu va trece, când vor fi de luat măsuri pentru armată. Ori-cari să fie, de vor sta să fie — om în știle domniei sale micș nemulțumiri pe care sau cutare — de colo sau de dincolo — nu va face războiul. La Războiul, decât risipei și prisosurilor. Va da cu tunul în cetăția contraccțiilor, și va sfărma o. Atât mai rău pentru cei pitiți în ea împreună cu contraccții... Înș așa isprăvă cu greu se pută face de către un militar, căci cari sunt militari aceia cari să-și aprindă paia în cap cu a' lor. În tot cazul domnul Sturdza, de când e leader al Național liberalilor, n'a stricat încă nimica din întecmirile noastre militărești. Să se mai aștepte așa dară — nu „cu frică și eutremur”, ci cu încredere în virhovnicul sfetnic al Co-roanei!”

Articolul este scris de dl V. Păun, despre care dacă n'o știe, spunem noi dlui Rațiu că a fost profesorul Alteței Sale Principelui Ferdinand. Va mai ști apoi dl Rațiu că Apărarea Națională este și organul betrânului naționalist V. A. Urechia; aceasta o amintim ca să ne provocăm la o autoritate pe care dl Rațiu n'a micșorat-o, ci a recunoscut-o întotdeauna.

Tot Apărarea Națională mai scrie:

„La intrarea publică ținută Duminică de partidul liberal în Capitală, șeful partidului, d. prim-ministru și ministru interimar la război Dimitrie Sturdza, a luminat această chestiune delicată, dînd explicațiuni ce trebuiesc să curme ori-ce îngrîjorare.

„Nici un motiv politic nu a determinat demisiunile generalilor.

„Șase generali, cari au servit timp îndelungat țării trecînd unit din ei chiar peste limita de vîrstă fixată de lege, vor să treacă la odihnă regalîndu-și drepturile la pensie. Dorință legitimă, în contra căreia nu are nimeni nimic de zis.

„Ne găsim în fața unui fapt absolut normal.

„Faptul acesta nu numai nu aduce vre-o tulburare în organismul scumpului nostru armate, dar încă după declarațiunile

făcute de dl Sturdza, înlesneste ușurarea unora din greutățile situației.

Nu prea sperăm însă ca să fie liniștit și dl Rațiu, știind noi că la d-sa e boala cronică să fie totdeauna îngrijorat când sunt la guvern liberal, ear nu nașul ginerelui d-sale.

Tulburările din Rusia.

In capitala Rusiei în ziua de 17 Martie s'au petrecut evenimente în urma cărora perechia imperială, văduva mamă a țarului și sora lui precum și familia întreagă, au părăsit orașul și pentru vreme mai îndelungată s'au stabilit la Ciarscoie Selo, loc adăpostit.

Ce s'a întâmplat aici? Eată ce. S'a descoperit o întinsă conspirație a tinerimii universitare, care chiar în acea zi a provocat în biserică și jurul bisericii Cazan o adevărată revoluție. 20 poliști, 4 cazaci, precum și șeful acestora, au fost răniți, ear din public au fost răniți, unii ușor, alții foarte grav, 32 bărbați și femei. Atâta recunoaște și presa oficială rusă.

S'au arestat însă, în același timp, 760 persoane, ear corespondențe particulare aduc știrea despre moartea a 12 studenți și o studentă. Sute de studenți au fost duși apoi, în trăsură închise, la gard, d'acolo probabil spre Siberia!

De două săptămâni scene de astea se repetă nu numai la Petersburg, dar și în Moscova, Kiev, Karkov și Odesa. Causa: studenții nu sunt mulțumiți cu regulamentul actual privitor la viața universitară, aflându-l prea aspru. Nu le permite, între altele, nici o reuniune. Eată de ce ei au mai provocat greve și tulburări în 1887, în 1897 și 1899. S'atunci însă au fost pedepsiți aspru.

Nu s'au miuit însă, ci reprezentanții studenției tuturor universităților s'au adunat anul trecut într'un congres la Odesa și au hotărât să lupte înainte pentru a li se da drepturi și peste tot, pentru a se schimba sistemul de învățământ și tratament la școlile superioare.

Se înțelege, mai mult s'au luptat contra ministrului Bogolievov, pe care mai silele trecute un student l'a și împușcat, drept răzbunare pentru că a nenorocit pe alăția studenți. Din cauza lui, înainte cu patru ani, studenta Wietow s'a sinucis în temniță, vârsându-se cu petrolul din lampă și arșând, ear studenții universitari din Petersburg au fost bătuți cu canciuca.

Ce rezultat vor avea arestările de acum, vom vedea. Sigur e un lucru: situația chiar în Petersburg este atât de gravă, că țarul a plecat din oraș, nesimțindu-se în siguranță, mai ales că mișcările studenției s'au alăturat și mii de muncitori, în cât dacă nu năvălia de odată cazaci, să împrăstie pe revoltați, tulburările erau să ia în stăpânire întreg orașul.

Din România

Dela Academie.

Sedința de Mercuri a fost deschisă de Majestatea Sa Regele, la ora 2 1/4.

Dl Iacob Negruzzi vicepreședintele, ea cel dintâi cuvântul și într'un scurt discurs urează Majestății Sale Regelui bună venire în mijlocul Academiei și aduce aminte dragostea ce Majestatea Sa a arătat totdeauna pentru dezvoltarea stărei noastre culturale cât și pentru cercetările făcute în deosebite ramuri ale științei.

Majestatea Sa a răspuns, aducând mulțumirile sale tuturor aceluia, care și-au depus munca lor, pentru propășirea neamului românesc pe ori ce cale.

Majestatea Sa citește apoi un interesant studiu asupra Corespondențelor Regelui Frederic al II-lea al Prusiei privitoare în relațiile Moldovei cu Turcia.

În aceste relații a jucat un mare rol Benoit, ambasadorul Prusiei la Constantinopol și un anume Laroche, un francez ce sta în stilul legăturii cu principii Moldovei, ale căror acțiuni și intențiuni le raporta curții Prusiei.

Auditorul a ascultat în picioare și cu multă atențiune, cele relatate de Majestatea Sa, care ca de obicei, s'a exprimat într'un stil concis, dar cât se poate de clar.

Majestatea Sa Regele a isprăvit relațiunea s'a, aducând aminte de acele timpuri, când Domniile române erau puși sub epitropia Turciei, până când la 1877, am dovedit cu brava noastră armată, că ne putem guverna și singuri.

Aplauzele entuziasmate ale auditorului, au subliniat această glorioasă faptă.

Apoi, Majestatea Sa, luând loc pe scaunul prezidențial, a dat cuvântul ilustrului naționalist dl V. A. Urechiș.

D-sa a vorbit despre „Oligarchia și regulamentul organic”.

Din străinătate.

Alianța Slavilor din Balcani. Ziarul bulgar „Reforma”, organul comitetului macedonean revoluționar, susține și mai departe în chipul cel mai hotărât, că relativ la chestia macedoneană s'a făcut un pact între Serbia și Muntenegru. Eată anume ce spune numita foaie relativ la chestia aceasta:

„Încă în anul 1897, când tinerul rege

Alexandru a făcut o vizită la Sofia, între Serbia, Bulgaria și Muntenegru s'a încheiat un pact formal, sub protectoratul unei mari puteri. Scopul acestei alianțe era, ca să împartă între olandă Macedonia. Serbia ar fi avut să capete partea dela Vardar spre apus cu valea Pein. În contra acestei împărțiri însă Bulgaria a protestat și, fiindcă avea teamă de încercături serioase, ea a eșuat din alianță. Dar' acel plan al monarhiei austro-ungare, ca să facă o linie ferată din Bosnia până la granița turcescă: a pus în mare agitație spiritele din întregul Balcan și statele interesate din nou au vrut să încheie un pact, pentru ca să facă greutatea politicii monarhiei austro-ungare. Tendența Austro-Ungariei, de a aduce Saloniki în sfera nemijlocită a intereselor sale: se zădărnicește prin pășirea unitară a Serbiei și Muntenegrului, care pășire nu are numai scopul de a apăra interesele speciale ale acestor două state, ci și de a regulea afacerea dismembrării Macedoniei”.

O fi, căci copiii și nebunii adese-ori spun adevărul.

Una, la întâmplare!

Pesimisto-„autorizați” sau Iazaroni călăgări. — ori lipoveni! Serata din Sibiu, bine pusă la cale de „integer, scolarisques purus” Elias alias Dadu, reflectează într'un număr recent la următoarele spuse ale „Drapelului” lugojan: „Noi înțelegem rostul acestor colonizări în hotarul unei comune curat românești, cam este Chișoda și suntem și „guri”, că și acolo vor obișnui aceleași rezultate ca și coloniile celelalte de prin Banat, — prin următoarele meștere cuvinte: „De nu s'ar înșela în privința rezultatului confrății dela „Drapelul”.

Cât pesimism, de când cu... bilanțul!

Pistoleala sibiană devine însă și mai comenachistă, când, vorbind de un bust de femeie, într'o cronică, (numărul de Mercuri) ține la reflexiunea: „Fără cap și ște de mai bine, cum le ar șede de almintrelea tuturor femeilor arca născuților cap...”

Cum bine le șade și redactorilor dela „Tribuna”!

Cum se vede, confrății au intrat pe cei cu „Zwei-Kinder-sistem”, și s'a captat de a se candida de birjari muscali la București.

De altfel acesta ar fi un progres moral: din Redacția lui „Magyarország” la „Tribuna” și de-acți — la București, — chiar și pe capră.

Bravă „școală”!

Cine ne regulează.

Domnul Ciorogariu, trecut în tagma monachală, a ținut să mulțumească alegătorilor pentru încrederea cu care l'au onorat alegându-l atât în sinodul eparchial, cât și în congresul național bisericesc, și în acest act de urbanitate a mai recomandat pentru viitoarele alegeri pe dl Dr. Sever Ispravnici. Epistola a fost adresată către preoțime, către învățători, și așa fel, ca să evite și aparența unei presiuni față de subalterni. Această epistolă este tendențios mutilată publicată în „Gazeta Transilvaniei” și spoliată garnisită cu obiceiurile insulte. În interesul adevărului o publicăm aici în întregime:

Muli Onorate Domnule!

Cercul electoral mirenesc al Aradului m'a fost onorat cu alegerea în sinodul eparchial. Împrejurările au adus cu sine, ca să-mi depun acum mandatul de deputat sinodal mirean al cercului aradan.

Când am onorarea a Vă aduce această la cunoștință, îmi țin de datorință, a mulțumi alegătorilor și în special P. T. Domnului Tale pentru onorarea, ce mi-ai făcut prin încrederea pusă în mine și totodată îmi iau voie a profita de ocaziune pentru recomandarea Domnului Dr. Sever Ispravnici, avocat în Arad, de succesor, într-un câț l'af aș și din partea D voastră vrednic reprezentant al cercului.”

Arad, 22 Febr. (7 Martie) 1901.

Romul Ciorogariu.

Ei și! Se vede că corespondentul „Gazetei” n'are simț pentru urbanitate, ci întreagă forța lui consistă în a mistifica și insulta.

Să mai spunem una. Tot dl Ciorogariu în două scrisori adresate către doi amici ai săi, cari nu stau în funcțiuni bisericești, și-a permis a scrie, „că cercul Lipovei s'ar onora pe sine, dacă ar alege de deputat sinodal pe fiul cercului și academicianul Dr. Atanasie Marienescu. Amintim această, fiindcă și acest lucru i se pune pe răvaș din partea aceluia, cari nu adă altă diferență între om și om, decât că unul scrie mai bine decât altul.”

Scriem acestea, ca să se știe cum se face presuare în era nouă.

Altfel după corespondentul „Gazetei” numai Stefan Cicio, reprezentantul propagandei unite, are dreptul de a corteși pentru alegerea deputaților în sinodul ortodox, căci, vezi Doamne, el are binecuvântarea neamurilor de a pune preoți, protopop, a premia pe greviști și acum a alege deputați sinodali! Ori nu știe dumniațului nimic de corteșiile lui Cicio?

Altfel în zilele trecute se mai scrisese în coloanele „Gazetei Transilvaniei”, că dl

*) Cele subliniate corespondentul „Gazetei” le-a suprimat. — Redacția.

Amurg.

Lumina și 'ntunerecul,
De când e 'n ceruri lună,
S'adoară 'n drum și se doresc
Cu dragoste nebună.

Ea-l o copilă ca un vis,
Cu plete lungi bălăe...
El furtunat e și 'nchis,
Cu ochi ca de vâpae.

Când el întinde către ea,
Zimbând, a sa aripă,
Ea se oprește, scade 'necet,
S'ar face cât o clipă.

Atunci el se oprește 'n drum,
Și dorul își alungă...
Ea' ea pornește 'n urma lui,
Și crește, să-l ajungă.

Olată 'n drum s'au întâlnit;
Eram și eu de față,
Și el părea mai luminat
În albele ei brațe.

Setos și lung s'au sărutat,
Și s'au privit de-aproape,
De sta pământul fermecat
Cu lacrimi mari în pleoape.

Și ea ochi tainici de copil
Ce caută prin perdele,
Scalpa pe cer, fără a eși
Săminț mic de stele.

Și eu simțit-am lacrimi mari
Pe față 'necet că mi eurg;
Știi locul, unde i-am văzut
E tainicul... amurg.

Cântec.

Ah, nu e cântul tău anume,
Ce m'a făcut să plâng încet;
E-un farmec neștiut de lume
Și nepătruns, fără de poet..

E fericita 'mbrățișare a rinului
Iubit pe ascuns...
La care s'ascult fără 'necetare
O viață, nu mi-ar fi de-ajuns.

Din tine cântă, posie,
Eternul, nesfârșitul cânt...
E un izvor de apă vie —
Ce-și caută calea 'nspre pământ.

Pe la o.

Presărat cu flori de apă
Doarme lacul fermecat,
Luna vine deși adapă
Stelele ce-au însetat.

Paltini împrejur țin strajă,
Licurind curge-un izvor —
Și 'ngână de-a serii vrajă
Greurșii cântă 'n cor...

În genunchi în iarba rară,
Lângă lacul fermecat,
Beau din liniștea de seară,
Bou cu suflet însetat.

Sinamăgire.

Vino dar..., sinamăgire,
Și-mi ascunde ce e lut,
'ntinde valul tău subțire,
Ca să știu ce-i fericire:
Rău.... necunoscut.

Dă-mi din zărea ta o rază,
Ca pe suflet să mi-o pun,
Și pe inima cernită
Și pe vatra părăsită
Pentru ziua de Crăciun.

Cântați-mi.

Cântați-mi doina ce 'mprejur
O știe azi tot satul...
Despre crăiasa cu păr sur
Ce 'și-a uitat palatul.

Cum a umblat din loc în loc
'Și-a rătăcit a silă,
Purtată 'n drum fără de noroc
De-un cântec fără milă.

Ca să 'și-l ștergă din auz,
Cum a clădit altare,
Zădarnic, ori unde s'a dus,
Cântare tot cântare...

Cântați-mi doina ce 'mprejur
O știe azi tot satul,
Despre crăiasa cu păr sur
Ce 'și-a uitat palatul.

Maria Cămin.

Prograsii a bătut la consistor pe un elev
vist. Vine apoi fratele elevului și cu pro-
ia iechilată desminte infama calomnie, și
Gazeta" nici cea mai elementară datorie de
ste nu o are, ca atunci, când un bărbat est,
nește calomniat în cinstea sa, să-și des-
idă coloanele adevărului și să publice
declarația d-lui învâțător Stefan Roja, care
a trimis și ei.

Ear' acum din declarația de sus lasă
lărg pasajul ultim, ca să apară de o ca-
prie impunere a candidatului Dr. Ispravnic.

Ce va să zică acest maniere gaze-
re?

Judece publicul cel mare și nepreo-
pat.

CUGETĂRI.

Nici odată mîntea nu conduce, ea arată
umai alternativele. Direcțiunea finală o ho-
tește inima!

Arta vieții? Reservă, direcțiune, răceală
în genere negațiune și în resumat abne-
giune.

Titu Maiorescu.

Adevărul aur? După aur fug toți, de
devăr fug toți!

U! amor, care se sfîrșește cu amicitie
nu a fost amor!

Pasiunile înjosec, pasiunea înalță.

M. Eminescu.

Noutăți

Arad, 28 Martie n. 1901.

Populațiunea Austriei. În Austria s'a
publicat, ca și la noi, rezultatele generale
de conscripției. Austria are 26.107.891 lo-
citori. Sporul în 10 ani este de 2,219.891,
percente de 93 la sută.

Dintre provincie mai mulți locuitori are
Italia, anume 7.295.538, apoi urmează Boe-
mia, Austria de jos, Moravia, etc. Cea mai
mică provincie e Vorarlberg cu 129.816 lo-
citori. Bucovina are 729.921 locuitori. Spo-
rul a fost în 10 ani 83.330 (12.9 la sută).

Distincție d-lui A. D. Xenopol. Aca-
demia de științe morale și politice din Paris,
în ședința sa dela 3/11 Martie curent, a
decis aproape cu unanimitate membru co-
respondent al ei pe dl A. D. Xenopol, pro-
fesor și rector al universității din Iași. Din
cauza candidației pentru acest loc, amas va-
nant prin alegerea d-lui F. C. Martens a
fost singurul recomandat de secția istorică
printr'un elogios raport al d-lui Alfred Ham-
mond, fost ministru al instrucțiunii publice
și autorul strălucitei precuvântări la opera
d-lui Xenopol „Histoire des Roumains de la
Antiquité la Trajane”.

Inmormântarea mult regretatei domni-
ce Ana Petco, al cărei cadavru a sosit
la ieri dimineață din Abbazia la Arad. —
Va face azi, în 28 Martie n., la orele 2 1/2
seara, din cimitirul mormintelor, înmu-
lului de sus în Arad.

Adunarea „Timișianei”. Drept
regire la raportul ce am dat despre
adunarea generală a „Timișianei”, co-
respondentul nostru din Timișoara ne
a scris:

„La acea parte din raportul di-
recțiunii, care atinge cumpărarea (cu
ce nu se poate mai bun!) casei
d-lui Rotariu, adunarea nu a adus
un deciz definitiv, căci președin-
le, iritat fiind peste măsură, auzind
vot de nelcredere, nici n'a mai
putut ce face; i-a fost friică de al său
nu de al institutului”.

Ca și la „Someșana” din Dej,
și la „Timișana”, chestia cum-
părării casei directorului, se vede că
se valuri mari.

Bucuria celor săraci cu duhul. Laza-
roni dela Sibiu nu mai pot de bucurie că
„Gura Satului” nu se mai tipărește în
jupuiind, cum rar se mai întâmplă, cele-
brul cămătar jidan Berkovics Benjamin. Cu
camete enorme și în chipul cel mai dete-
stabil imprumutată adevărate sume de bani
aristocratilor scăpătați și tinerilor risipitori,
ajunși în strimtoare. Nu de mult părăsise
celula temniței, unde robise mai multe
luni pentru uneltiri de usură neiertată. Tot
din pricina lui se sinucisese odinioară în
Cluj un tiner patriot boieras, prin care
Berkovics falsificase un mare cambiu de
usură și, când nu l'a putut plăti la timp,
l'a predat judecătoriei. Acum zilele trecute,
fînd pornit contra lui un mare proces de
cămătărie, pentru care avea să robească
mai mult ani de zile, jidanul Berkovics
și-a adunat de pe la bănci întregă averea,
prin mijlocie agonisită, vîr'o 150.000 coroane,
și-a scos un pasaport pentru străinătate
și a dispărut din Cluj fără urmă. Soțiet și
dicer sale nu li-a lăsat decât un cofer cu
un revolver, cu care să se impuste, dacă
vor, amăduș...

Cât privește acum chestia că ni-am
schimbat manuscrisele, cum s'a întâmplat
între „Tribuna” și „Telegraful” cari și-au
schimbat și manuscrisele și redactorii, se înșală
Samurache. Fie care dintre noi merge pe
ceale ce și-a tras-o dela început, indiferent
de daravere tipărit, și dacă lazaroni pre-
tind că facem și noi „lăturar” din coloanele
ziarului nostru când ne ocupăm de persoa-
nele lor, n'avem să protestăm: ei își cunosc
mai bine valoarea și știu la ce se poate
degrada o fosie când e silită să amintească
și de bietele lor existente.

Un fișpan ungur fugit în America.
Foile unugrești publică știrea sensațională,
că baronul Fidat Miklós, deputat dietal și
fost fișpan al comitatului Albei-Regele, un
aristocrat ungur, care în două rânduri fu-
sesse adus în combinație de a deveni și mi-
nistru: întâiu, ca ministru de agricultură,
după retragerea contelui Bethlen András,
ear' a doua-oară, ca ministru a lătare, după
demisionarea baronului Jósika Samu, — zilele
trecute a părăsit Budapesta, unde locuia cu
familia, și a fugit în America. Pricina la
asta e, că baronul Fidat era înglodat în
datorii, de cari nu era cu putință să mai
scape, ear' creditorii zi de zi îi năvălau pe
cap. N'a știut nici familia de fuga „boiera-
lui”. După o știre din urmă, baronul Fidat
a pornit în lungul drum cu flica sa vitregă
și din Liverpool a trimis soției sale ultima
scrisoare, în care spunea, că a plecat spre
America și o roagă să plece și dînsa în ur-
ma lui. În aceeași scrisoare spunea, că din
America va adresa cercului său electoral
(Bodajk) o epistolă, în care va abziea de
mandatul deputăției. — Fugitul ex fișpan și
deputat, a lăsat în urmă sa o datorie de
120.000 coroane; atîta spun foile patrio-
tice; cine știe însă cât și ce va mai fi aie-
ven? Afînd de asta, creditorii au cerut are-
starea baronului, ear' tribunalul extradarea
lui din partea Dietei, la ceea ce comisia
respectivă dietală i-a și suspendat dreptul
de imunitate.

Conferențele literare din Cernăuți.
Cetim în „Desteptarea” din Cernăuți: Con-
ferența ținută Duminică de dl V. Cîlveici
(despre „Pecate românești”) a avut mare
efect prin coloritul ei satiric și hazul do-
săbit. — Conferența a treia: „Horia, după tra-
gadja istorică de Ghiță Popp”, se va țină
mîine, Duminică, la ora obișnuită.

Noul candidat de advocați. Ni se scrie
din Cluj, că d-nii E. Mocean și Pavel Obă-
dean supunîndu-se la rigurosul istoric la
universitatea de acolo, l'au depus cu suc-
ces ban.

Cassier defraudant și sinucigaș. Încă
din tinerețe, Tóth József a funcționat pînă
în zilele trecute ca un „zele” cassier la
teatrul național din Cluj. Și cassierului Tóth
totdeauna mari sume de bani li treceau prin
mîni, ear' patrioții aveau într'însul încre-
dere neîmormintă. Îmbătrînise dl Tóth în
această funcțiune, unde avea o remunerație
anuală de vîr'o 2600 coroane, din cari însă,
așa se vede, nu se ajungea; căci altfel
cum s'ar și puté explica faptul, că el s'a
întins și la suma, cari nu erau ale lui.

Zilele din urmă cassierul Tóth deve-
nise moros. Martia trecută și-a sîrbat ziua
onomastică și mulți prieteni și cunoscuți
s'au grăbit să felicite pe bătrînul cassier,
dorindu-i încă multe zile onomastice.

Unia dintre gratulanți, cari i-se pre-
sintaseră înainte de amezzi, i-a răspuns:
„Cine știe, ce poate să urmeze: „Heute
roth, morgen tot”. — Și el a avut dreptate.
Între orele 3 și 4 după amezzi s'a prezentat
la el în birou un bun cunoscut, tot cu
găndul de a-l felicita de ziua numelui. La
întîlnire însă, caspele a rămas înmormint:
bătrînul cassier Tóth zăcea mort pe padiment
și la un pas dela el — un mic revolver, cu
care și curmase însuși viața, trăgîndu-și un
glonț în templu.

Cu o oară mai tîrziu, în cancelaria
sinucisului cassier o comisie începu să scon-
treze cassa și a doua zi s'a găsit o lipsă
de 87.535 coroane, pe cari bătrînul cassier
le defraudase în cursul vremii și le cheltuis-
e pe ce el a știut.

Ar fi însă cel puțin un lucru greșit,
dacă s'ar crede, că Tóth ar fi cel din urmă
între „cassierii” așezămîntelor „patriotice”,
despre care se duce în lume asemenea
veste.

Din blăstămățiile jidovești. În ora-
șul „Kultur-eylet”-ului, în celebrul Cluj,
mulți ani de a rîndul a trăit înșelînd și
jupuiind, cum rar se mai întâmplă, cele-
brul cămătar jidan Berkovics Benjamin. Cu
camete enorme și în chipul cel mai dete-
stabil imprumutată adevărate sume de bani
aristocratilor scăpătați și tinerilor risipitori,
ajunși în strimtoare. Nu de mult părăsise
celula temniței, unde robise mai multe
luni pentru uneltiri de usură neiertată. Tot
din pricina lui se sinucisese odinioară în
Cluj un tiner patriot boieras, prin care
Berkovics falsificase un mare cambiu de
usură și, când nu l'a putut plăti la timp,
l'a predat judecătoriei. Acum zilele trecute,
fînd pornit contra lui un mare proces de
cămătărie, pentru care avea să robească
mai mult ani de zile, jidanul Berkovics
și-a adunat de pe la bănci întregă averea,
prin mijlocie agonisită, vîr'o 150.000 coroane,
și-a scos un pasaport pentru străinătate
și a dispărut din Cluj fără urmă. Soțiet și
dicer sale nu li-a lăsat decât un cofer cu
un revolver, cu care să se impuste, dacă
vor, amăduș...

Și asemenea „patrioți” sporesc „nația
singară alchătuitoare”!

Cercetare criminală în contra unei
regime. Mai zilele trecute trăsura reginei
Belgiei a strivit de moarte pe un moșneag
într'o stradă din Bruxella. Regina s'a co-
borât numai de cît din trăsura și a dispus
să se ia toate măsurile pentru lecuirea bie-
tului rănit. Pe lîngă toate îngrijirile ce
i s'au dat lîngă în spital, nenorocitul a murit
la urma ranelor. După-cum prescrie legea
belgiană, au numai birjarul, ci și stăpînul
trăsuri e responsabil de faptul sîvîrit și
astfel procurorul de stat din Bruxella e
silit, în cazul de față, să pornească cerce-
tarea criminală nu numai în contra birjaru-
lui, ci și în contra reginei.

O știre de senzație. O depeșă din
Monte-Carlo, anunță că bancherul Mauriciu
Ephrussi a câștigat de două ori toți banii
vestitel bănei de joc din acel oraș.

Câștigul lui întrece un milion.
Bancherul Ephrussi e nepotul lui Al-
fons Rothschild.

Se știe, că suma cea mai mare ce se
afă de obicei în bancă la fie care din jocu-
rile dela Monte-Carlo este de 2 mili-
oane de franci. Este deci probabil, că dl
Ephrussi a câștigat această sumă sau cova
mai puțin.

Sunt foarte rari casurile când un ju-
cător face să sară banca. În cazul acesta
masa de joc se acopere cu un postav ne-
gru și se arborează un drapel negru pe clă-
direa palatului de joc.

Recordul longevității. Pești se pot
lăuda că au viața cea mai lungă. Un na-
turalist englez afirmă, că crapul trăiește 5
sute de ani; sunt în aquarium imperial ru-
sească craci cari au seaze secole. Pești aurii
devin usor centenari. La muzeul din Main-
heim se păstrează scheletul unui pește prins
la Kaiserslauten în 1497. El e lung aproape
de 6 metri și cântărește aproape 175 chi-
lograme și are legat de un solz un inel cu
următoarea inscripție în limba greacă: „Eu
sunt peștele pe care cărmuitorul universului,
Frideric al II-lea, l'a pus cel dintîiu în
acest lac la 5 Octomvrie 1280”. Deci în
momentul pescuirii peștele acesta avea cel
puțin 267 de ani.

Necrolog. Afîm, că fruntașul țaran și
vice-primar din Măndrulec, Dimitrie Ștefă-
nuț, a înecat din Viața Joui, 21 l. c. în
orașul de Jos, în amormintarea i se face
azi seapă amezzi. Îl jălesc soția cu doi copii
și numeroase rudeni, între cari și fratele
decedatului, dl Iarca Ștefănuț administra-
tor protochesc. Fie-i țerica ușoară; ear
familiei li trimitem sincere condolențe.

Post de scrietor notarial. La
notariatul cercual din Măndrulec (co-
mitatul Aradului, posta Glogovaț) se
caută un scrietor, care are praxă su-
ficientă în agendele notariale și po-
sede limba română și maghiară în
scriere și vorbire. — Salar anual:
600 coroane și proviziunea întreagă,
afară de spălat.

O doamnă tînără, cu bană creștere și
cultă, cauă loc de menajeră la un domn vî-
luc cu stare, la un preot vîdov etc. — A
se adresa la redacția foil noastre.

Avis. În prăvălia mea de manu-
factură și de fer în Abrud am lipsă

de trei învîțători români, și anume 2
pentru prăvălia de manufactură, ear
unul pentru prăvălia de fer. — George
Ivașcu, comerciant.

Taine omezești. Zilele trecute s'a în-
templat în Roma următorul cas: În gara
principală sosește trenul fulger dela Milano.
Un domn tînăr și frumos, îmbrăcat în
haine scumpe, se coboară dintr'un elegant
cupea de clasa întâiu. Strigă un servitor,
îi predă un geamantan și un bașis bogat
și îl roagă să-l ducă geamantanul într'o
birjă pînă pe piața principală a orașului
lîngă primărie, de unde îl va lua în câteva
minute. Servitorul nimit de mulțimea băni-
lor primiți drept bașis, pe loc se urecă
într'o birjă și pornește cu geamantanul,
spre piață, în fața primăriei. Însă ce să
vezi? Așteaptă bietul servitor o oară în-
treagă, așteaptă două și domnul, stăpînul
geamantanului nu se mai arată. Neliniștea
bietului servitor creștea din ce în ce tot
mai mare. Începuse a se bucura, că boga-
tul domn anume i-a dat acel geamantan
tăinic, ca să nu-l mai ceară înapoi. Cine
mai știe ce comoră s'o fi afînd în el?
se mîngăia servitorul în neapusea năvî-
dare. Deodată se aude un glas de copil
mic. Venia din geamantan. Servitorul în-
cremeneste de groază. Chiamă în grabă un
polișt și îl istorisește pe fuga toată pătania.
Nu mai era vreme de perdut, căci geaman-
tanul plîngea mereu. L'au dus la primărie
și deachizîndu-l cu multă îngrijire și cu-
riositate, — care nu fu surprinderea tînu-
rora când afîră în geamantan o copiliță de
cîteva zile înfășată în mîtasă scumpă. Pe
fașă și pe peron de mîtasă era imprimată
eblema de conte. La o parte la geamantan
se mai afia și un plic. În plic o avere în-
treagă: treizeci de mii de lire și o epistolă
anonimă, prin care cele 30.000 lire se de-
stinează pentru creșterea și înzestrarea co-
piliței.

Mulțămîta publică.

Neputînd tuturor în parte, — pe ca-
lea aceasta ne luăm voie a mulțămîi fer-
binte On. Public, dame și domni, mai
ales preoțimei celebrante și corpului în-
vîțătoresc din loc, cari au bine-voit a lua
parte în număr atît de frumos la înmor-
mîntarea scumpului nostru fiu Filimon
Anciu, oficianț la poliția din capitala țării
și oficer în rezervă, slîndu-ne mult prin
prezența D-lor durerea sîdrătoare, căsu-
nată prin lovitura grea ce am îndurat.
Îndeosebi exorimăm profundă mulțămîa:
P. C. Sale D-lui arhimandrit Augustin
Hamsea pentru osteneala cu îndeplinirea
ceremoniilor și pentru frumusea cuvîn-
tare funebrelă; apoi Corului semănatorial
din loc pentru executarea frumoaselor
cîntări funebre; întreprinzătorului de în-
mormîntări, d-lui Carol Csutak pentru
osteneala prestată la tristul act, începînd
din Budapesta pînă la arucarea în Arad
a osămintelor, și, în fine, colegilor din
Pesta și de dedatului, pentru cununa tri-
mișă pe sicriul scumpului nostru defunct.

Arad, 22 Martie n. 1901.

Jahnica familie.

ULTIME ȘTIRI.

București, 22 Martie. Azi s'au făcut
alegerile colegiului I. de Senat. Guvernul a
reportat pretutîndeni o victorie strălucită, can-
didații sei întrînd majorități imense.

Darban, 22 Martie. Buri au împrășat
trupele engleze comandate de generalul
Campbell Englezii au părăsit orașul Vrede
(în Oranje) și s'au retras la Standertown.
Buri li urmăresc pe fugarii englezi, cari
duc cu ei și 200 răniți.

Londra, 22 Martie. Bota a înce-
put din nou ostilitățile, ocupînd lîria fe-
rată spre Delagua. Kitchener a declarat,
că trupele engleze sunt prea slabe
și obosite, pentru-ca să atace pe
Bari. A cerut ajutoare grabnice.

Editor. Aurel Popovici Barciuanu.
Red: respuns: Ioan Rusu Șirlianu.

Semințele MAUTHNER

cunoscute în toată lumea poartă
pe fiecare pachet numele seminței
MAUTHNER

Semințele fără de eticheta
cu numele MAUTHNER sunt a se res-
pinge chiar și dacă s'ar vinde sub firma
aceasta.

Mal bune și mai de încrezut nu
există semințe pentru **economie** și
grădina ca și cele ce se furnizează de 27
ani dela firma

EDMUND MAUTHNER,

prăvălie de semințe a curții cesaro-regese.
în Budapesta.

Comptuarul și) VII. Strada Rottenbiller 83
Magazinul) stațiunea tranvaiului electric.

Localul de vânzare) VI. Strada Andrassy 23.
vis-à-vis cu opera reg.

Catalogul principal de 226 pagini la cerere
572 4-10 se trimite gratis și franco.

Institut de cură.

La dispoziția publicului stau următoarele mijloace
de lecuire:

Scaldă cu lumină electrică:

În nou-arangeatul meu stabiliment medical, cu aparate usitate în
cura naturală, se vor practica următoarele metode de lecuire:

Cură de apă rece: sub conducere de specialiști exercitați în
mănuirea tuturor aparatelor moderne, persoane aplicate până acum în
sanatoriul. 15 bilete 6 fl.; 1 bilet 50 cr. (Clienții cu bilet de abonament
nu vor plăti nici o taxă pentru îngrijirea medicală).

Baie cu lumină electrică: pentru vindecarea reumatismului,
podagrei, boalelor de nervi, audațiunii, boalelor de sânge, pentru
vindecarea grăsimii, boalei de rinichi și anemiei. 15 bilete 15 fl., un
bilet 1 fl. 20 cr. (Aci se cuprindă și cura de apă rece necesară). Cel cu
boală de inimă o pot folosi fără pericol. Bolnavii reapți pentru această
cură vor fi refuzați.

Băi maure: pentru boale femeiești, anemie și reumatism. 15
bilete 15 fl., 1 bilet 1 fl. 20 cr.

Băi de acid carbonic: pentru boale de inimă, nervoase și orga-
nice, inimă îngrășată, vasele de sânge încropate, lenevirea intestinelor,
anemie, nervozitate și boale de femei. 15 bilete 16 fl.; 1 bilet 1 fl. 25 cr.

Băi de sare: pentru casuri mai puțin grele de boalele amintite
la băile de acid carbonic. 15 bilete 11 fl.; 1 bilet 80 cr.

Băi de sare cu acid carbonic: pentru casurile mai grave de
boale amintite la băile de acid carbonic. 15 bilete 18 fl.; 1 bilet 1 fl. 40 cr.

Băi electrice. Băi feradice și galvanice: pentru nervozitate, slă-
bire de nervi, ipocondrie, isterie, tremurat de bătrânețe, vitustanță,
și lecuirea morfinismului. 15 bilete 15 fl.; 1 bilet 1 fl. 20 cr.

Inhalatii: în cameră de inhalatii, contra boalelor de gât și de
plămân. 15 bilete 9 fl., 1 bilet 75 cr.

Gimnastica svedeză pentru copii, contra îngustimii pieptului,
boalei de cord și cocoase; pentru grăsimia cordului, boale de intestine
și ficat, boale de inimă organice și slăbire generală. Taxa lunară
dela 10 fl. în sus, după gravitatea cazului.

Masaje și electromasaje: 1 bilet 50 cr. respective 1 fl., fie-care
bolnav poate fi tratat după indicațiunile medicului său sau ale mele.
Orice faptuire se întâmplă sub personala mea supraveghere.

Stabilimentul e deschis dela oarele 6 dimineața până la 7 seara;
ordinațiunii dim. dela oarele 8-9, d. am. dela 2-4

Dr. HECHT, 541 6—

Arad, Strada Krinyi (fostă Sziget) Nr. 3 (Intrare în stradă vis-à-vis de
Teatru, între prăvăliile Maresch și Szabó). Telefon 270.

A apărut

**Și se află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“
următoarele opuri:**

	coroana	fler
1.) „Geografia Comitatului Arad“, pentru clasa a III-a școalelor populare, de Damaschin Medre, învățător; aprobat de Ven. Consistor ilustrată cu cărți geografice	—	—70 „
2.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean,	—	2.— „
3.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu,	—	—80 „
4.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu,	—	2.— „
5.) „Principiile politicii“, după Dr. T. de Holtzendorf, de T. Păcățeanu	—	4.— „
6.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov.	—	2.50 „
7.) „Războiul pentru neatarnare“ de George Coșbuc.	—	1.20 „
8.) „Vieritul“ — de Petru Vancu,	—	1.— „
9.) „Teoria Dramei“ — de Dr. Iosif Blaga.	—	3.60 „
10.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu.	—	1.60 „
11.) „Cuvântări bisericesti“ — traduse de Ioan Genț.	—	5.— „
12.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Sceopul,	—	1.50 „
13.) Instrucțiuni populare populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilhelm Niemandz	—	1.20 „
14.) „Ioan Botezătorul, tragedie în 5 acte și un preludiv tradusă de Il. Chendi și C. Sandu după Hermann Sudermann	—	2.— „
15.) Henric Ibsen „Ziua Invierei“ Epilog dramatic în 3 acte traducere de Il. Chendi și C. Sandu	—	1.— „

La comanda să se mai adauge de fie-care op 10 fleri spese postale.